

РЕШЕНИЕ

№ 2130

гр. София, 30.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 02.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **9706** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по делото е по реда на чл.145 и следващите от АПК, вр. чл.124, ал.1 от Закона за държавния служител. Образувано е по жалба на К. С. С. от [населено място] против Заповед №РД09-750/06.08.2021 г. на Министъра на културата, с която ѝ е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, съгласно чл.90, ал.1, т.5 ЗДСл. В жалбата се твърди, че доколкото заповедта на ѝ е връчвана, счита същата за незаконосъобразна на основанията по чл.146, т.2 – т.5 АПК. Подробни съображения излага чрез процесуалния си представител адв. С. Р. от САК след запознаване с оспорения акт и преписката по издаването му в допълнително изложение от 06.12.2021 г. Изложени са доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, представляващи основание за отмяна, доколкото липсва акт на дисциплинарна наказващия орган за образуване на дисциплинарното производство; не е надлежно уведомена за възможността да представи писмени обяснения и да се яви на изслушване пред органа по назначаване поради недопустимост на направеното от частен съдебен изпълнител връчване на покана за представяне на писмени обяснения и за изслушване; несъобразяване на Министъра на културата с отправеното от нея искане за отлагане на изслушването след изтичане на отпуска ѝ поради временна нетрудоспособност и запознаване с материалите по преписката; заповедта е издадена по време на ползването на законоустановен отпуск; дисциплинарната отговорност е рaelизирана в нарушение на чл.94, ал.1 ЗДСл; в дисциплинарния съвет е участвал служител в нарушение на принципа на безпристрастност, който е

депозирал докладната записка, въз основа на която е започнало производството; налице е разминаване между фактическите и правни основания за издаване на заповедта; нарушенията не е са индивидуализирани в достатъчна степен. Твърди се също, че нарушенията не са извършени, както и че при определяне на вида и размера на наказанието не е спазена разпоредбата на чл.91 ЗДСл. Счита че допуснатите съществени нарушения на процесуалните правила и нарушенията на материалния закон са довели и до несъответствие на заповедта с целта на закона. Налице е превратно упражняване на власт от ДНО, което също представлява особено съществен порок при издаване на акта. Подробни аргументи в подкрепа на доводите за незаконосъобразност на оспорения акт са развити и в представена писмена защита, поради което се иска отмяната му. Претендира присъждането на разноски по представен списък по чл.80 ГПК.

Ответникът, Министъра на културата, в представен писмен отговор изцяло оспорва основателността на жалбата с твърдения, че оспореният акт е издаден при съобразяване целта на закона и при спазване на материалноправните и процесуалноправните разпоредби. Производството е проведено по реда на чл.87 – чл.97 ЗДСл като са спазени всички изисквания на закона, свързани с дисциплинарната процедура и е дадена възможност за реализиране на правото на защита на държавния служител по реда на ЗДСл. Твърди, че на държавния служител е дадена възможност за представяне на писмени обяснения, както и за изслушване, както и че заповедта е връчена по надлежния ред. Предвид това счита, че жалбата следва да бъде отхвърлена. Тези доводи се поддържат и в съдебно заседание чрез процесуалния му представител адв. Б. В. от САК, която претендира присъждането на разноски и прави възложение за прекомерност на претендирания от оспорващата адвокатски хонорар. СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени и гласни доказателства. Приложено е заверено копие на образуваното дисциплинарно дело, съхраняването в МК служебно досие на оспорващата и Вътрешни правила на Министерство на културата за управление на човешките ресурси.

Административен съд – София-град, II отделение, 52-и състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Оспорващата К. С. С. е заемала длъжността „Главен секретар“ в Министерство на културата, считано от 16.05.2017 г., съгласно Заповед №РД14-372 на Министъра на културата от същата дата, издадена на основание чл.82а, ал.1 и ал.2 ЗДСл и изразено писмено съгласие от служителя за срок не по-дълъг от 4 години. На същата дата ѝ е връчена и длъжностна характеристика, съдържаща се в приложеното по делото служебно досие. Със Заповед №РД09-261 от 17.05.2017 г. Министъра на културата е възложил на главния секретар осъществяване на общото ръководство, координация и контрол върху дейността на дирекциите от общата администрация - дирекция „Административно обслужване и човешки ресурси“, дирекция „Бюджет и финансово-счетоводни дейности“ и дирекция „Управление на собствеността“, с изключение на дирекция „Връзки с обществеността и протокол“, както и разпределяне на задачите за изпълнение и организиране на работата на административните звена от общата администрация. Към служебното досие на оспорващата липсва акт по чл.82а, ал.2 ЗДСл за връщане на оспорващата на заеманата от нея предишна длъжност, доколкото срокът на заповедта от 17.05.2017 г. е изтекъл на 17.05.2021 г.

Към служебното досие се съдържа отправена от Министъра на културата до оспорващата нотариална покана за прекратяване на служебното правоотношение по инициатива на органа по назначаването срещу уговорено възнаграждение от 31.05.2021 г. относно заеманата от нея длъжност „Главен секретар“, връчена на същата дата. Не се твърди, а липсват и доказателства в тази насока служебното правоотношение да е било прекратено на основание чл.107а ЗДСл. Следователно не са спорни между страните обстоятелствата, че длъжността „главен секретар“ е заемана от оспорващата към датата на издаване на обжалваната заповед, както и че функциите, които е следвало да изпълнява са предвидените в представените по делото длъжностна характеристика за длъжността, връчена на служителя на 16.05.2017 г. и Заповед №РД09-261/17.05.2017 г. на Министъра на културата.

От приложените към дисциплинарното дело доказателства е видно, че с Докладна записка №24-08-59/26.07.2021 г. от М. К. - изпълняваща функциите на главен секретар и директор на дирекция „Правнонормативна дейност и обществени поръчки“ в Министерството на културата, Министъра на културата е сезиран, че с писмо рег. №92-00-17/2019 г./15.07.2021 г. ръководителят на одитния екип на Сметната палата го е уведомирал, че със Заповед №ПК-03-01-008/12.07.2021 г. е възложено да се извърши контрол за изпълнение на препоръките по одитен доклад [ЕГН] „Опазване и поддържане на обекти на архитектурното наследство в градска среда“ за периода от 01.01.2015 г. до 30.06.2018 г. В докладната записка е посочено, че е направено искане за предоставяне на информация по една от дадените препоръки, а именно „Да се създаде организация за стратегическо и годишно планиране, наблюдение и отчитане на цялостната дейност на МК, в т. ч. и в областта на НКЦ - операционализиране на целите, определяне на подходящи индикатори и показатели за изпълнението“. Според съдържанието на докладната записка при изпълнение на исканията, съдържащи се в писмото на ръководителя на одитния екип, е извършена проверка на докладна записка №92-00-17/26.08.2020 г. на ръководителя на звеното за вътрешен одит (ЗВО) в министерството, в която е посочено, че предвид липсата на определени лица и срокове за изпълнение не са предприети действия за изпълнение на препоръката, като същата не е изпълнена и към момента. В докладната записка на М. К. е посочено, че тъй като съгласно разпоредбата на чл.12 от Устройствения правилник на Министерството на културата главният секретар осъществява административното ръководство на общата и специализираната администрация на министерството, липсата на предприемане на действия по изпълнение на препоръката съставлява пропуск в неговата работа.

Посочено е също, че главният секретар на министерството не е представил в установения в чл.9, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза срок от два работни дни болничен лист № Е. за временна неработоспособност от 20.05.2021 г. и болничен лист № Е. за временна неработоспособност от 25.05.2021 г., като същите са представени с придружително писмо в МК с вх. рег. №94-00-1430 от 28.05.2021 г. В края на докладната записка е посочено; „Моля, за Вашето разпореждане“.

Видно от докладната записка, върху същата е поставена резолюция „Да“ и подпис, без да е посочено от кого и на коя дата е сторено това. Но доколкото докладната записка е адресирана до Министъра на културата, следва извода, че резолюцията и подписа са негови и са от датата на регистриране на документа, а именно от 26.07.2021 г.

Със Заповед №РД09-725/27.07.2021 г. на основание чл.96, ал.1 ЗДСл във връзка с посочената по-горе докладна записка с положителна резолюция от Министъра на

културата, М. К. в качеството ѝ на председател на Дисциплинарния съвет (ДС) в Министерството на културата, е наредила образуването на дисциплинарно дело №4 от 2021 г. срещу държавния служител К. С.. В заповедта е посочено, че дисциплинарното производство се образува за изясняване на фактите и обстоятелствата, съдържащи се в докладната записка, след констатирани нарушения на служебни задължения на С. във връзка с липса на предприемане на действия за изпълнение на препоръки по одитния доклад и непредставяне в срок от два работни дни на издадените болнични листове, които са постъпили в министерството на 28.05.2021 г. С посочената заповед Председателя е свикал първото заседание на ДС за 27.07.2021 г. от 16.00 часа.

Видно е от протокола от проведеното на 27.07.2021 г. заседание на ДС, че лицето, подписало докладната записка до Министъра на културата, като Председател на ДС, е докладвало на същия съвет констатирането на две нарушения на С., а именно неуведомяване на органа по назначаването, съгласно изискванията на чл.9, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза, като в допълнение е посочено, че е видно, че първият болничен лист е издаден на 28.05.2021 г. и е представен с анонимно писмо, което е подписано, но не са посочени имената на вносителя и не е видно от кого изхожда. Относно второто нарушение е посочено, че същото се състои в липса на изпълнение на препоръка от одитния доклад, като според Председателя на ДС неизпълнението е в това, че не са определени лица и срокове за изпълнение, не са предприети действия за изпълнение на препоръката, която и към този момент не е изпълнена. Прави се позоваване на доклада на ръководителя на звеното за вътрешен одит в министерството. Според Председателя на ДС, констатацията за неизпълнение на препоръката е потвърдена и от писмо от ръководителя на одитния екип от 15.07.2021 г., потвърдено и на проведена среща с Министъра на културата и други длъжностни лица.

По първото констатирано нарушение по предложение на Председателя на ДС е изслушан Началника на кабинета на министъра за изясняване обстоятелствата бил ли е уведомяван Министъра на културата или Началника на кабинета относно отсъствието на Главния секретар на 20.05.2021 г. и следващите дни до 28.05.2021 г., когато е депозирано писмо с анонимен характер, към което са приложени два болнични листа, издадени на 28.05.2021 г. При изслушването същият е заявил, че от встъпването си в длъжност не е имал контакт с г-жа С. и не е бил уведомен от нея за отпуската ѝ за временна неработоспособност. Същевременно Председателя на ДС на проведеното заседание е посочил, че на 20.05.2021 г. е уведомен от секретарката на К. С., че същата е в отпуск по болест. С цел получаване на повече информация същият е разговарял по телефона с Директора на дирекция „Административно обслужване и човешки ресурси”, като на въпросите г-жа С. представила ли е болничен лист, както и уведомила ли е за отсъствието си, е получен отрицателен отговор. Направена е констатация от Председателя на ДС, че главният секретар е трябвало да уведоми за отсъствието си органа по назначаване, а не главен специалист, който изпълнява технически функции. При направените последващи обсъждания ДС е приел, че е налице извършено нарушение.

При обсъждане на второто нарушение изказване е направено от Е. Д., в качеството ѝ на член на ДС и директор на дирекция „Културно наследство, музеи и изобразително изкуство” от специализираната администрация в МК, според която неправилно на ръководената от нея дирекция С. е възложила отговорности във връзка с изпълнение на препоръките на Сметна палата. След изказването на Е. Д. Председателя на ДС е

направил обобщаващата констатация, че е налице извършено от К. С. нарушение, тъй като не са предприети организационни действия не само по т.1, но и по т.6 от препоръките на Сметна палата.

При определяне на вида на дисциплинарното наказание ДС единодушно се е обединил около становището, че следва да бъде наложено дисциплинарно наказание „уволнение”, като е приел, че е налице и предходно наложено на служителя дисциплинарно наказание „порицание”.

С Докладна записка №24-08-59/30.07.2021 г. Председателя на ДС е представил на Министъра протокола от заседанието на ДС, като е помолил за неговата резолюция във връзка с търсене на дисциплинарна отговорност”. Върху докладната записка е посочено „Да”.

С писмо изх. №24-08-59/02.08.2021 г. Министъра на културата на основание чл.93, ал.1 ЗДСл е поискал от С. представяне на писмени обяснения по следните въпроси: 1.Защо не е предприела съответни действия за уведомяване на органа по назначаване и за представяне на болничен лист за временна неработоспособност съгласно чл.9, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза (обн. ДВ, бр. 51 от 2017 г.)?” и 2. Съгласно т. б от Докладна записка №92-00-17/26.08.2020 г., от ръководител на Звено за вътрешен одит е следвало да се създаде организация за стратегическо годишно планиране, наблюдение и отчитане на цялостната дейност на администрацията на МК, в т.ч. в областта на недвижимите културни ценности - операционализиране на целите, определяне на подходящи индикатори и показатели, а такава не е създадена. Посочено е също така, че тази констатация се потвърждава и от писмо на ръководителя на одитния екип на Сметна палата. По-нататък в писмото се сочи: „Във връзка с посочените е необходимо да предоставите обяснения констатация защо не сте предприели необходимите действия, включително осъществяване на контрол повече от 2 години и до 20.05.2021 г. по изпълнение на препоръки от одитен доклад № [ЕГН] „Опазване и поддържане на обекти на архитектурното наследство в градска среда (да периода от 01.01.2015 г. до 30.06.2018 г.)?”

Определен е от органа по назначаването срок за представяне на писмените обяснения - 05.08.2021 г., като в писмото е посочено, че изслушването ще се състои на същата дата от 10.00 ч., за което на служителя ще й бъде осигурено пряко и виртуално участие чрез електронна платформа или в сградата на министерството от 11.00 ч.

Писмото е получено от С. на 02.08.2021 г., като същото й е връчено от призовкар на частен съдебен изпълнител.

С писмо вх. №24-08-59/04.08.2021 г. С. е уведомила Министъра на културата за продължаващия отпуск временна неработоспособност, като е поискала, с оглед на здравословното й състояние, представянето на писмените обяснения и изслушването й да бъдат осъществени след фактическото й явяване на работа. Отговор на Министъра на това й искане не е последвал.

На 05.08.2021 г. е оформен протокол, подписан от Министъра и двама негови съветници, в който е отбелязано, че поради неявяване на служителя изслушване не е проведено.

От приложените към преписката доказателства се установява, че с писмо вх. №94-00-1430/28.05.2021 г. в Министерството на културата са представени болнични листове на К. С., издадени на 28.05.2021 г., с които й е разрешен отпуск от 20.05.2021 г. до 24.05.2021 г. и от 25.05.2021 г. до 26.06.2021 г.

От административната преписка е видно също така, че с писмо изх. №33-00-343 от

25.05.2021 г. Министъра на културата е сезирал Управителя на Националния осигурителен институт за извършване на справка за постъпили данни в НОИ от издаден на С. болничен лист, дата на издаване определен режим и период на лечение и пр. С писмо изх. №1046-40-165141/01.06.2021 г. подуправителя на НОИ е уведомил Министъра на културата, че въз основа на извършена справка в Електронния регистър на болничните листове и решенията по обжалването им е установено, че към 28.05.2021 г. от органите на медицинската експертиза са подадени два броя болнични листове за временна неработоспособност на К. С., а именно № Е., издаден от специализирана Д. при Клиника по Онкогинекологична, тазова и ендоскопска хирургия с операционен блок на С. „Майчин дом”, [населено място], за периода от 20.05.2021 г. до 24.05.2021 г. с болничен режим на лечение и болничен лист № Е. за временна неработоспособност от 25.05.2021 г. до 26.06.2021 г., с три дни болнично и тридесет дни домашно лечение, от същото лечебно заведение.

С писмо изх. №33-00-343/02.06.2021 г. до Регионалния съвет по чл.111 от Закона за здравето към С. регионална здравна инспекция, с копие до Териториална експертна лекарска комисия и Столично управление „Социално осигуряване” Министъра на културата е поискал извършване на проверка относно „медицинската основателност” на издадените на С. болнични листове. В писмото е посочено, че същите са постъпили в министерството с писмо вх. №94-00-1430/28.05.2021 г., както и че са издадени на 28.05.2021 г. от С. „Майчин дом”. Към писмото до съответните органи са приложени и копия на издадените болнични листове.

С писмо от 09.06.2021 г. Директора на ТП на НОИ - С.-град е уведомил министерството, че посочените болнични листове са представени от осигурителя за изплащането им.

Видно е също така, че впоследствие оспорващата с придружителни писма в министерството е представяла и другите й издадени болнични листове, както следва: за периода от 27.06.2021 г. до 26.07.2021 г.; от 27.07.2021 г. до 25.08.2021 г. и от 26.08.2021 г. до 24.09.2021 г. Така представените болнични листове установяват, че в периода от 20.05.2021 г. до 24.09.2021 г. включително К. С. е била в разрешен от здравните органи отпуск за временна неработоспособност.

С оспорената в настоящото производство Заповед № РД09-750/06.08.2021 г. Министъра на културата, на основание чл.89, ал.1, т.1 и т.2, чл.90, ал.1, т.5, чл.91, чл.93 и чл.97 и чл.107, ал.1, т.3 ЗДСл, въз основа на Докладна записка рег.№ 24-08-59/ 26.07.2021 г. от Главен секретар по заместване и резолюция на Министъра на културата, поставена върху нея, протокол от заседание на ДС по дисциплинарно дело №4/2021 г., Заповед №РД09-725 от 25.07.2021 г. за образуване на дисциплинарно производство, резолюция на Министъра на културата върху докладна записка рег. №24-08-59/ 30.07.2021 г. на Председателя на ДС, както и във връзка с чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл, е установил, че К. С. – главен секретар в МК, не е изпълнила служебните си задължения, а именно: 1. За периода от 20.05.2021 г. до 28.05.2021 г. не е уведомила лично органа по назначаване за наличието на временна неработоспособност и не е представила болничен лист за временна неработоспособност, съгласно изискванията на чл.9, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза във връзка с отсъствието й от 20.05.2021 г. до 28.05.2021 г. и 2. Съгласно т.6 от

докладна записка на ръководителя на ЗВО е следвало да създаде организация за стратегическо годишно планиране, наблюдение и отчитане на цялостната дейност на администрацията на МК, в т.ч. в областта на недвижимите културни ценности - операционализиране на целите, определяне на подходящи индикатори и показатели за изпълнение. Посочено е, че не са предприети действия повече от 2 години по изпълнение на препоръка на одит на Сметната палата, което се потвърждава и от писмо от 15.07.2021 г. на ръководителя на одитния екип. Във връзка с посочените констатации е прието, че действията на служителя представляват дисциплинарни нарушения съгласно чл.89, ал.2, т.1 ЗДСл, съответно нарушение на чл.5, ал.1 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, т. 1, 2, 3, 7, 10 и 17 от раздел V „Преки задължения“ и раздел III от длъжностната характеристика на главния секретар на МК. Въз основа на така направените констатации, като е отчетел тежестта на извършените нарушения, формата на вина, продължителността на извършеното нарушение по т. 2 от заповедта, а именно период повече от 2 години, както и предходно наложено дисциплинарно наказание „порицание“, Министъра на културата е приел, че са налице предпоставки за налагане на най-тежкото дисциплинарно наказание на К. С., а именно дисциплинарно уволнение.

Заповедта е изпратена за връчване чрез съдебен изпълнител. Доколкото лицето не е намерено на посочени в разписката три дати, залепено е уведомление на 07.09.2021 г., в което ѝ е указано да се яви в двуседмичен срок за получаване на заповедта. Няма данни по преписката, а и самата С. заявява, че не се е явила в указания срок, изтекъл на 21.09.2021 г., и не е получила заповедта.

От доказателствата по делото се установяват и следните относими към предмета на спора факти:

Видно е от Заповед №РД09-593/26.07.2018 г. на Министъра на културата, че органът по назначаване е назначил за срок от три години, считано от същата дата дисциплинарен съвет в министерството, като е определил председател, заместник-председател, редовни и резервни членове, както и е приел правилата за работата на този съвет. Със Заповед №РД09-268/08.05.2020 г. на Министъра на културата е изменена издадената на 26.07.2018 г. предходна негова заповед, считано от датата на издаване / следва да се има предвид датата 08.05.2020 г./.

На 27.07.2021 г. със Заповед №РД09-724 от същата дата е отменена Заповед №РД09-593/26.07.2018 г. с нейните изменения и е назначен за срок от три години, считано от датата на издаване, дисциплинарен съват в МК с председател М. К. – директор на дирекция ПНДОП; зам.-председател Е. Д. – доректор на дирекция КНМИИ и членове: П. М., директор на дирекция МСЕПРД; В. В. – началник отдел „Счетоводство“ и М. К.-И. – главен юрисконсулт, дирекция ПНДОП. Определени са и двама резервни членова, както и правила за работа на ДС, в които е посочено, че ДС се свиква с нареждане на органа по назначаване до председателя на ДС, като дисциплинарно дело се образува със заповед на Председателя на ДС.

Съдът приема, че тригодишният срок на предходния дисциплинарен съвет следва да се брой от датата на издаване на Заповед №РД09-593/26.07.2018 г.

на Министъра на културата, доколкото с последващите заповеди само е изменял персоналният му състав относно отделни негови членове. Следователно същият е изтекъл на 26.07.2021 г., при което назначеният със Заповед №РД09-724/27.07.2021 г. е разполагал с необходимата компетентност да разгледа и да изрази становище по дисциплинарното дело. В проведеното на 27.07.2021 г. заседание са участвали именно членовете от състава му, определени със заповедта от същата дата.

Относно посоченото в оспорената заповед като предходно наложено на оспорващата дисциплинарно наказание „Порицание“, наложено със Заповед №РД09-695/16.07.2021 г. на Министъра на културата се установи, че заповедта за налагането му не е влязла в сила, тъй като същата е оспорена по съдебен ред. Образувано е адм. д. №8379/2021 г. по описа на АССГ, което не е приключило с влязъл в сила съдебен акт към датата на приключване на устните състезания по настоящото дело.

Във връзка с първото посочено в оспорената заповед нарушение от доказателствата по делото се установи, че в МК е било известно от 20.05.2021 г., че К. С. е в болничен. Видно от протокола на ДС от проведеното заседание самият председател е посочил, че на тази дата секретарката на С. я е уведомила, че С. е в болничен. От разпита на допуснатия свидетел се установи, че С. е информирала със съобщение секретарката си, че е в болничен, след което тя е уведомила нея, в качеството ѝ на Директор дирекция „Административно обслужване и човешки ресурси“ в МК. След това свидетелката е уведомила началника на кабинета, за да се определи кой да я замества. На 21.05.2021 г. от Министъра на културата е издадена заповед №РД09-414, с която функциите на главен секретар за времето на отсъствие на К. С. от 21.05.2021 г. до завръщането ѝ на работа са възложени на М. К. – директор на дирекция „Правнонормативни дейности и обществени поръчки.

Предвид това съдът приема, че органът по назначаване – Министъра на културата, макар и да не е бил уведомен лично от служителя, на 21.05.2021 г. е разбрал за нейното отсъствие поради временна неработоспособност, с оглед на което е издал заповед за заместването ѝ. Относно болничните листове, във връзка с които е прието, че е извършено нарушението, се установи, че същите са издадени на 28.05.2021 г. и на същата дата са представени в Министерство на културата от сина на оспорващата.

Във връзка с второто нарушение се установява, че със Заповед №РД-09-1192/05.11.2019 г. във връзка с Окончателен одитен доклад № [ЕГН] за извършен одит на изпълнението на „Опазване и поддържане на обекти на архитектурното наследство в градска среда“ за периода 01.01.2015 г. до 30.06.2018 г., Министъра на културата е наредил, да се предприемат мерки за изпълнение на препоръките по рездал I от доклада, като е определил отговорни длъжностни лица и срок за изпълнение. Видно от заповедта като отговорни длъжностни лица са посочени директори на дирекции и директора на НИКН. По значителна част от мерките като отговорно длъжностно лице е посочен директора на Дирекция „Културно наследство, музеи и изобразителни изкуства“, която длъжност е заемана от Е. Д., Зам.-председател на ДС. В заповедта е посочено, че контролът по изпълнението ѝ се възлага на Главния секретар на МК. Липсват данни обаче последният да е бил уведомен за това.

Няма доказателства тази заповед да му е връчена. Главния секретар не е посочен и в списъка на лицата, на които е разпоредено заповедта да се връчи. Същата не се съдържа и в служебното досие на оспорващата. Предвид това следва извода, че същата не е била надлежно уведомена за издаването ѝ. При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебно обжалване акт, от лице с правен интерес от обжалването, в качеството му на адресат на акта, с който се засягат негови права. Жалбата е подадена в срок, доколкото се установи, че оспорената заповед не е връчена на адресата ѝ. Същата се явява подадена в срок и ако се приеме, че е налице редовно връчване чрез съдебен изпълнител. При така извършеното връчване лицето не е намерено на посочени в разписката три дати, поради което е залепено уведомление на 07.09.2021 г., в което ѝ е указано да се яви в двуседмичен срок за получаване на заповедта. Няма данни по преписката, а и самата С. заявява, че не се е явила в указания срок, изтекъл на 21.09.2021 г. В тази хипотеза срокът за оспорване следва да се брои от 22.09.2021 г., при което подадената на 28.09.2021 г. се явява депозирана в законоустановения 14-дневен срок.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав я намира и за **ОСНОВАТЕЛНА**.

Съгласно изричната разпоредба на чл.168, ал.1 АПК съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като съгласно ал.2 на същия член съдът обявява нищожността на акта, дори да липсва искане за това.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Министъра на културата, съобразно нормата на чл.92, ал.1 ЗДСл, закон, като няма спор, че издателят на административния акт е орган по назначаването за служителите в Министерство на културата и на него, съобразно закона, са възложени правомощията за налагане на дисциплинарни наказания в същото министерство.

Заповедта е издадена при спазване на предписаната от закона писмена форма и съдържа задължителните реквизити по чл.97, ал.1 ЗДСл. Изложената фактическа обстановка е скрепена и със съответното правно основание на налагане на дисциплинарното наказание. Съдът приема, че в заповедта и останалия доказателствен материал по преписката се съдържат достатъчно по обем данни, за да се приеме че са посочени както нарушението като описание на факти и обстоятелства, така и служебните задължения, които са виновно нарушени. Дали описаните нарушения са осъществени и дали съответстват на приетите за нарушени норми е въпрос по същество та спора. В оспорения акт е посочено кога ДНО е приел, че са извършени описаните нарушения. Не е посочено изрично мястото на извършване на нарушението, при което е налице нарушение на чл.97, ал.1, т.4 ЗДСл. Според настоящия съдебен състав в случая това нарушение не е съществено, доколкото от описание на нарушенията може да се изведе извод, че мястото на извършването им е в Министерство на културата. Следователно, макар да не

е конкретно посочено, мястото на нарушенията е определяемо от съдържанието на акта. По този начин не е нарушено правото на защита на наказаното лице и съда може да извърши преценка на относимите към тези реквизити факти и обстоятелства.

В хода на проведеното дисциплинарно производство обаче са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, някои от които самостоятелно или в съвкупност с останалите обосновават извод за отмяна на крайния акт на процесуално основание.

От приетата за установена по-горе фактическа обстановка се стига до извода, че дисциплинарното производство срещу оспорващата е започнало в нарушение на разпоредбата на чл.96, ал.1 ЗДСл, доколкото липсва нареждане на ДНО /Министъра на културата/ за образуване на дисциплинарно дело. Резолюцията „Да“, която се прие, че изхожда от Министъра на културата, поставена върху докладната записка, депозирана от изпълняващия функциите главен секретар и директора на дирекция „ПНДОП“, за която се сочи, че поставя началото на дисциплинарното производство, не е в състояние да обоснове извод за наличието на разпореждане на дисциплинарно наказващия орган за образуване на дисциплинарно производство. В докладната се съдържат определени констатации, приети от подателя и като нарушения и със същата се иска издаване на разпореждане от Министъра на културата. Само поставена резолюция „Да“ не води до извод, че е разпоредено образяване на дисциплинарно дело, тъй като такова конкретно искане до него не е направено в докладната. Следователно и в нарушение на чл.96, ал.1 ЗДСл липсва изискуемото от тази разпоредба нареждане на ДНО за образуване на дисциплинарно дело.

Но дори да се приеме, че изявлението „Да“ върху докладната записка представлява нареждане на ДНО за образуване на дисциплинарно дело по смисъла на чл.96, ал.1 ЗДСл, то са налице и други съществени нарушения в хода на проведеното дисциплинарно производство.

По-горе съдът прие, че назначения със Заповед №РД09-724/27.07.2021 г. Дисциплинарен съвет е разполагал с необходимата компетентност да разгледа и да изрази становище по дисциплинарното дело, доколкото е назначен след изтичане на тригодишния срок от назначаването на предходния ДС, както и че в проведеното на 27.07.2021 г. заседание са участвали именно членовете от състава му, определени със заповедта от същата дата. В състава обаче на ДС, разгледал дисциплинарното дело са участвали лица, които са заинтересовани от изхода му. Такова лице е М. К., която е сезирала Министъра на културата с докладната записка, въз основа на която е започнало производството. Такова лице, с оглед установеното по-горе е и Е. Д., директор на дирекция „КНМИИ“, на която със Заповед № РД09-1192 от 05.11.2019 г., контролът по изпълнението на която се твърди че е възложен на оспорващата и по отношение на който е прието, че същата не е осъществила, Министъра на културата е възложил редица действия във връзка с изпълнение на препоръки, съдържащи се в одитния доклад на Сметната палата.

Един от основните принципи в административния процес е този за безпристрастност, формулиран в нормата на чл.10, ал.2 АПК. Още с

иницииращия производството документ, докладна записка № 24-08-59 от 26.07.2021 г., М. К. е твърдяла извършване на нарушения от оспорващата, като е изразила и конкретно становище по отношение на тези действия. Недопустимо е участието на това лице при обсъждането на собствения му доклад, като се има предвид и обстоятелството, че същият доклад е част и от административната преписка по налагане на дисциплинарното наказание. В аналогична хипотеза, а именно наличие на заинтересованост, а следователно и липса на безпристрастност, е и Е. Д., за която от административната преписка е видно, че министърът на културата персонално я е задължил и ѝ е възложил, в качеството ѝ на директор на дирекция „КНМИИ”, предприемането на действия за изпълнение на препоръките от доклада на Сметната палата. Участието на тези две лица, съответно като председател и заместник-председател на ДС, при съобразяване и на тяхната активност по време на заседанието на ДС, категорично разколебава презумпцията за безпристрастно вземане на решението на ДС по чл. 95 от ЗДСл. Това е съществено нарушение в процедурата, тъй като едно лице участва при обсъждане на собствения си доклад, а второто преценява дали по отношение на него е осъществен контрол за изпълнение на възложени му действия. В този смисъл е Решение №1324 от 31.01.2019 г. на ВАС по адм. д. № 10545/2018 г., V отд.

В хода на проведеното дисциплинарно производство се установява и съществено нарушение, което е самостоятелно основание за отмяна на заповедта за дисциплинарно наказание. Съдът счита, че ДНО е нарушил разпоредбата на чл.93, ал.1 ЗДСл, която му вмаява задължение преди да наложи дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения. Прие се за установено, че с писмо изх. №24-08-59/02.08.2021 г. Министъра на културата на основание чл.93, ал.1 ЗДСл е поискал от С. представяне на писмени обяснения по описаните в същото въпроси, както и че това писмо е получено от адресата чрез връчването му от ЧСИ на 02.08.2021 г. Съдът счита, че дори да се приеме, че призовкарят на ЧСИ, който е връчил писмото на служителя, няма правомощието да връчва документи от вида на процесния, в каквато насока са доводите на оспорващата, отнoим към случая е фактът, че същата го е получила и се е запознала със съдържанието му. Установи се обаче също, че от 20.05.2021 г. до 24.09.2021 г. К. С. е била в отпуск поради временна неработоспособност, за което са представени съответните болнични листове. Установи се също, че с писмо от 04.08.2021 г. С. е поискала да бъде изслушана след фактическото ѝ завръщане на работа, по което искане не е налице произнасяне, а ДНО е приел, че същата не се е явила за изслушване в определения ден и час и не е дала обяснения. Съдът намира, че неправилно ДНО не е уважил искането за отлагане даването на писмени обяснения и изслушването на лицето, като е приел, че е налице разпоредбата на [чл. 93, ал. 3 ЗДСл](#). Предвид представените болнични листове държавният служител е бил в обективна невъзможност да даде писмените си обяснения и да бъде изслушан. Заболяванията са обективни състояния, за които не може да се търси вина. Фактът, че лицето в продължителен период преди издаването на този болничен лист, е било в отпуск поради временна нетрудоспособност не

променя този извод. Предвид разпоредбата на [чл. 94, ал. 3 ЗДСл.](#) през времето на законоустановения отпуск сроковете по [чл. 94](#) за налагане на дисциплинарното наказание не текат, поради което правото на органа за наложи дисциплинарното наказание е нямало да бъде нарушено с определянето на друга дата за даване на писмени обяснения и изслушване. Органът е следвало да спази императивното изискване на [чл. 93, ал. 1 АПК.](#) Установеното съществено нарушение на процесуалните правила обуславя незаконосъобразността на оспорената по делото заповед и представлява достатъчно и самостоятелно основание за нейната отмяна.

Изискването на [чл. 93, ал. 1 от ЗДСл](#) се възприема като особено важна гаранция за ефективно упражняване правото на защита на държавния служител и неспазването му има за задължителна последица отмяна на заповедта за налагане на дисциплинарното наказание ([чл. 93, ал. 2 от ЗДСл](#)) без да бъде разглеждан по същество въпроса относно възникването на дисциплинарната отговорност. В този смисъл е и практиката на ВАС, напр. Решение № 3878 от 26.03.2021 г. на ВАС по адм. д. № 13055/2020 г., V отд С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е основателна, поради което заповедта, като незаконосъобразна следва да бъде отменена.

При този изход на спора на оспорващата съгласно чл.143, ал.1 АПК се дължат разноски, искането за присъждане на каквито е направено своевременно и подкрепено с доказателства за тяхното извършване. От доказателствата в тази насока се установява, че по представения договор за правна защита и съдействие е договорено възнаграждение за адвокатска защита в размер на 1800 лева с ДДС, което е преведено по банков път. От процесуалния представител на ответника е направено възражение за прекомерност за адвокатското възнаграждение, което съдът намира за основателно. С оглед фактичестката и правна сложност на делото, обема на доказателствения материал, обема на извършената работа и броя на проведените съдебни заседания съдът намира, че на оспорващата следва да бъдат присъдени разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева, дължими от Министерство на културата, като ЮЛ, чийто орган е издал оспорения акт.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, II отделение, 52-и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №РД09-750/06.08.2021 г. на Министъра на културата, с която на К. С. С. от [населено място] е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, съгласно чл.90, ал.1, т.5 ЗДСл.

ОСЪЖДА Министерство на културата да заплати на К. С. С. от [населено място] деловодни разноски в размер на 1200 /хиляда и двеста/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: